

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Ув 757/06
25.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником Миланом Комленовићем, записничарем, одлучујући по тужби тужилаца АА, ББ и ВВ, који су као законски наследници преузели поступак по тужби тужиоца ГГ, против тужене Војне поште ДД, Одељења за стамбене послове, Правни одсек, Уп-2 бр. 300/03 од 10.11.2003. године, у правној ствари давања стана, у нејавној седници већа одржаној дана 25.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца поднета против закључка Одсека за стажирање ВП ДД Уп-1 број 28806-8/2001 од 29.07.2003. године, којим је одбачена као неблаговремена жалба уложена на решење Уп-1 број 28806-6/2001 од 09.06.2003. године.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог из разлога што чињенично стање није правилно утврђено и што је из утврђеног чињеничног стања изведен неправилан закључак, па је погрешно примењен материјални пропис. Истиче да је погрешан закључак оба управна органа да је решење Војне поште ДД достављено тужиоцу 23.06.2003. године а што је потврђено потписом супруге тужиоца АА. Наводи да се из фотокопије извештаја о приспећу пошиљке број 22667 из поште 11105 види да је тужиоцу остављен извештај о приспећу пошиљке уз назнаку да буде у свом стану 23.09.2003. године, јер приликом покушаја доставе није затечен у стану. Не зна када је покушана достава, али зна да је по повратку са одмора 24.09.2003. године затекао у сандучету извештај и да је супруга дана 26.09.2003. године потписала у доставној књизи пријем пошиљке и на повратницу ставила потпис без проверавања датума који је достављач раније уписао бројевима 23.06.2003. године, иако је према члану 87. ЗУП-а прописано да прималац сам словима назначи дан пријема, што у конкретном случају није учињено. Сматра да се због очигледне грешке у начину достављања треба применити одредба члана 88. ЗУП-а и прихватити да му је писмено достављено 26.06.2003. године. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужена Војна пошта је остала при разлозима из образложења оспореног решења и предложила да суд тужбу одбије као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу, као и разматрања свих списа ове управне ствари, а имајући у виду да су наследници тужиоца пок. ГГ, поднесцима достављени овом суду 08.02.2007. и 13.12.2007. године, супруга А, син ВВ и кћерка ББ преузели поступак, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења утврђено је да је тужилац дана 10.07.2003. године

изјавио жалбу на решење ВП ДД Уп-1 број 28806-6/2001 од 09.06.2003. године, којим је одбијен његов захтев за доделу стамбеног зајма, са разлога наведених у образложењу тог решења, а да је према враћеној повратници о уручењу наведеног решења видљиво да је предметно решење достављено тужиоцу 23.06.2003. године, како је то потврђено и потписом супруге АА, и то након што је достављач покушао доставу дана 20.06.2003. године и оставио извештај за следећу доставу. Како је одредбом члана 220. Закона о општем управном поступку прописано да се жалба подноси у року од 15 дана од дана достављања решења, а жалба је поднета после истека тог рока, дана 10.07.2003. године, првостепени орган је у смислу одредбе члана 224. став 2. ЗУП-а, жалбу одбацио као неблагоприятну, а тужени орган одлучујући о жалби на закључак којим је жалба одбачена као неблагоприятна утврдио да је првостепени орган правилно поступио и да је закључак правилан и на закону заснован а изјављена жалба неоснована.

По оцени суда, неосновано се тужбом оспорава законитост решења туженог органа. Ово стога што је и по налажењу суда достављање решења ВП ДД Уп 1, број 28806-6/2001 од 09.06.2003. године, а према повратници која се налази у списима предмета, тужиоцу извршено правилно у смислу одредаба члана 77. став 1. и 2. и члана 76. и 74. ЗУП-а, и то 23.06.2003. године, без обзира што датум пријема пошиљке није исписан словима како је то предвиђено одредбом члана 87. став 1. наведеног Закона што по налажењу суда јесте повреда поступка, али је иста без утицаја на правилност донетог решења. Ово са разлога што се датум пријема пошиљке слаже са повратним печатом поште отиснутим на повратници, а у складу је и са извештајем о приспећу пошиљке, па је стога неоснован навод тужиоца да пошиљка није примљена дана назначеног у повратници већ 26.06.2003. године. Уз то из остављеног извештаја о приспећу пошиљке, који је у фотокопији приложен уз тужбу, произлази да је следећа достава бити заказана за 23.06.2003. године.

Имајући у виду напред изнето правилно је по налажењу суда поступио тужени орган када је у смислу одредбе члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97) одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Цењени су и остали наводи тужбе, па суд налази да су исти неосновани и без утицаја на доношење другачије одлуке.

Из изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) одбио тужбу као неосновану.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 25.12.2007. године, У-В. 757/06

Записничар Председник већа-судија

Милан Комленовић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС